

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У НОВОМ САДУ
Пословни број П-уз-1/2015
ДАНА 20.07.2015.године
НОВИ САД

Виши суд у Новом Саду, поступајућа судија Јадранка Мали, као судија појединац, у правној ствари тужиље **БЕРЕТКА МАРИЈЕ** из Новог Сада, коју заступа Влаховић Митар, адвокат у Новом Саду, против туженог **ГРАД НОВИ САД, ГРАДСКА УПРАВА ЗА ИНСПЕКЦИЈСКЕ ПОСЛОВЕ**, Димитрија Туцовића 3, кога заступа Градско правобранилаштво, ради заштите у вези са **узбуњивањем**, вредност предмета спора 100.000,00 динара, донео је дана 20.07.2015. године, следеће:

РЕШЕЊЕ

Одбија се предлог тужиље за одређивање привремене мере којом је тражила да се наложи туженом Град Нови Сад, Градској управи за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да омогући тужиљи обављање послова њеног радног места, Надзорника у области комуналне инспекције + Одсек Комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, до правноснажног окончања овог поступка.

Образложење

Тужиља је дана 29.06.2015. године поднела Вишем суду у Новом Саду тужбу, којом је тражила да јој се на основу документације коју доставља додели статус узбуњивача а у складу са Законом о борби против корупције („Закон о заштити узбуњивача“). Навела је да тражи одређивање привремене мере, односно да се врати на њео првобитно радно место у Управу за инспекцијске послове где ради од 10.10.1994. године. Навела је да сматра да је неправедно премештена у другу Управу, а само због тога што је открила каквим се махинацијама бави њен начелник Владимир Балабан.

Виши суд у Новом Саду донео је дана 30.06.2015. године решење пословни број П-уз-1/2015 којим је поднесак који је код суда заведен као тужба са предлогом за издавање привремене мере коју је тужиља поднела 29.06.2015. године враћен

тужиљи ради уређења у складу са чланом 26 Закона о заштити узбуњивача. Обавезана је тужиља да уреди тужбу тако што ће тачно означити против кога је тужба поднета (туженог), шта се овом тужбом тачно тражи, да ли тужбом тражи утврђење да је према узбуњивачу предузета штетна радња, забрана вршења и понављање штетне радње, уклањање последице штетне радње, накнада материјалне и нематеријалне штете, евентуално објављивање пресуде донете по тужби поднетој из разлога који су напред наведени у средствима јавног информисања, а о трошку туженог.

Дана 14.07.2015. године тужиља је доставила суду уређену тужбу, у којој је навела да је запослена у Градској управи за инспекцијске послове, на радном месту Надзорник у области комуналне инспекције-Одсек Комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина од 01.11.2014. године, а да у Градској управи за инспекцијске послове ради преко 20 година. Даље је наведено да почетком 2015. године почиње интерно у Управи да указује на неправилности у поступању са предметима који се односе на поступке против лица која непрописно паркирају возила на зеленим површинама, а да је на неправилности указивала како начелнику управе, тако и другим запосленима на руководећим положајима. Наведено је да након што је почела да указује на неправилности у раду, које се састоје у неправилном поступању у предметима кршења прописа из области паркирања на зеленим површинама, почиње шиканирање запослене, које се огледа у престанку комуникације начелника управе и других руководилаца са запосленом, као и вишеструко узастопно премештање и распоређивање тужиље на друго радно место, на којима неће моћи више да ради на предметима у којима указује на неправилности, што истовремено представља штетну радњу према тужиљи као запосленој-узбуњивачу из члана 21 став 1 тачка 12 Закона о заштити узбуњивача. Наведено је да је Налогом за рад од 08.04.2015. године тужиља обавезана да поред свог посла врши и испомоћ комуналним инспекторима у Одсеку трговине ван продајног објекта, а да се суштински прераспоредује у тај одсек, где и физички борави током дејства тог налога за рад. Навела је да у том Одсеку нема радног места надзорника које тужиља обавља, те да у том периоду фактички седи у том Одсеку, при чему не добија никакве задатке јер и не може да врши контролу на терену с обзиром да није инспектор, и да је при том потпуно искључена од послова свог радног места. Наведено је да се премештај у другу управу правда тек у другостепеном решењу по приговору, тиме да постоји повећан обим посла у Управи за опште послове, али да остаје нејасно у чему се то конкретно састоји повећан обим посла, нити да ли је дошло до измене систематизације, промене броја извршилаца, како у Управи из које је упућена, тако и у Управи у коју је тужиља упућена. Навела је да није јасно да ли је тада дошло до смањења обима посла у Управи за инспекцијске послове, у чему се то смањење састоји и који је критеријум био одлучан да се запослена искључи из послова које је до тад обављала, између свих других запослених у Управи. Тужиља је навела да се овде не ради о побијању конкретног решења о премештају, против кога ће тужиља повести редован спор пред основним судом, већ о пракси послодавца, Градске управе, да запослену, овде тужиљу, шиканира честим премештајима, при чему је искључује из обављања посла који је радила годинама и у погледу ког је интерно и екстерно указала на

кршење императивних прописа. Тужила је навела да сматра да је учинила вероватним да је према њој учињена штетна радња-распоредивање или премештај на друго радно место, а да је на туженом обавеза доказивања да премештаји којима је тужила била изложена нису у узрочној вези са узбуњивањем. Наведено је да је код тужиле штетна радња, искључење из обављања послова на којима је уочила неправилности и отпочела са узбуњивањем, изазвала поремећаје у друштвеној сфери, те да тужила трпи јаке душевне болове услед повреде части у угледа. Предложила је да суд донесе пресуду којом ће утврдити да је тужена Град Нови Сад, Градска Управа за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, извршила штетну радњу према тужили као узбуњивачу, која се састоји у премештању и распоредивање тужиле на друго радно место, без стварног и објективног разлога, да се забрани туженој Град Нови Сад, Градској Управи за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да понови штетну радњу према тужили у виду премештаја и распоредивања тужиле на друго радно место, без стварног и објективног разлога, да се наложи туженој Град Нови Сад, Градској Управи за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да омогући тужили обављање послова њеног радног места, Надзорника у области комуналне инспекције-Одсек Комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, да се обавезе тужена Град Нови Сад, Градска Управа за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да тужили плати износ од 100.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете, због претрпљених душевних болова услед повреде части и угледа, у року од 15 дана од дана пресуђења, под претњом принудног извршења, да се обавезе тужена Град Нови Сад, Градска Управа за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да ову пресуду објави у једном дневном листу, који излази на целој територији Републике Србије са тиражом од најмање 100.000,00 примерака, о свом трошку, да се обавезе тужена Град Нови Сад, Градска Управа за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да тужили надокнади трошкове овог поступка, колико до краја буду износили, у року од 15 дана од дана пресуђења.

Тужила је предложила да суд у складу са одредбама члана 32 Закона о заштити узбуњивача, одреди привремену меру, с обзиром да штетна радња траје у континуитету и у овом тренутку, којом ће наложити туженој Град Нови Сад, Градска Управа за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да омогући тужили обављање послова њеног радног места, Надзорника у области комуналне инспекције-Одсек Комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, до правноснажног окончања овог поступка.

Суд је прочитао: Допис Агенције за борбу против корупције од 22.06.2015. године, Захтев за заштиту од 09.06.2015. године, Службену белешку о обавештењу примљеном од грађана Полицијске управе у Новом Саду од 05.06.2015. године, Службену белешку Градске управе за инспекцијске послове, Област комуналне инспекције, Одсек комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина број XIV-355-2/2014-8 од 13.01.2015. године и број XIV-355-2/2014-4025 од 03.02.2015. године, Решење Градске управе за инспекцијске послове број XIV-112-01/2015-353-1 од 09.06.2015. године, Споразум о упућивању

запосленог Градске управе за опште послове и Градске управе за инспекцијске послове број XIV-112-01/2015-353 од 09.06.2015. године, Налог за рад Градске управе за инспекцијске послове број XIV-021-1/2015-80-5 од 08.04.2015. године, Решење Градске управе за инспекцијске послове број XIV-112/2014-406 од 30.10.2014. године, Приговор на решење број XIV-112-01/2015-353-1 од 09.06.2015. године, Решење Градске управе за инспекцијске послове број XIV-112-01/2015-353-2 од 24.06.2015. године, Извештај Неуропсихијатријске амбуланте Лиман Дома здравља „Нови Сад“ од 25.06.2015. године, фотокопију здравствене књижице тужиље, Уговор о закупу некретнине од 18.07.2013. године, Уверења Националне службе за запошљавање Филијала Нови Сад од 03.07.2015. године, Потврду Градске управе за финансије од 03.06.2015. године, на основу чега је учињено вероватним:

Решењем Градске управе у инспекцијске послове број XIV-112/2014-406 од 30.10.2014. године тужиља Марија Беретка, са завршеном средњом школом у трајању од четири године, запослена у Градској управи за инспекцијске послове, распоређена је на радно место надзорник у Области комуналне инспекције-Одсек комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, од 01.10.2014. године, због потребе службе. Истим решењем тужиљи је утврђено звање виши референт.

Дана 05.06.2015. године од стране Полицијске управе у Новом Саду, Одељења криминалистичке полиције, Група за сузбијање привредног криминалитета у области економских односа са иностранством, банкарства и других финансијских организација сачињена је Службена белешка о обавештењу примљеном од грађана-Беретка Марије. У овом обавештењу тужиља је најпре објаснила начин функционисања и послове који се обављају у Градској управи за инспекцијске послове, па је тако навела да је на радном месту надзорника комуналног реда – „Зелени паук“ у оквиру Групе за контролу и заштиту јавних зелених површина при Градској управи за инспекцијске послове Града Новог Сада била од новембра 2014. године, да је опис њених послова подразумевао да на службеном рачунару евидентира возила која су претходно комунални инспектори констатовали као возила која су непрописно паркирана на јавним зеленим површинама, да су у питању возила која је комунални инспектор у контроли претходно затекао на зеленој површини. Навела је да када комунални инспектор затекне возило на зеленој површини, да он сачињава записник, доноси решење и закључак и врши фотографисање возила, да након тога долази паркинг сервис (зелени паук) и носи возило на паркинг ЈКП Паркинг сервиса, да у Паркинг сервису постоји дежурство комуналних инспектора у две смене, а да је њихов посао да евидентирају власнике возила, на тај начин да када странка којој је „зелени паук“ претходно однео возило, дође у ЈКП Паркинг сервис, прво плати лежарину ЈКП Паркинг сервису са циљем да може одмах да преузме возило, да након тога радници ЈКП Паркинг сервиса упућују странку на дежурног комуналног инспектора-надзорника који се налази у просторијама ЈКП Паркинг сервиса, са циљем да странка остави своје податке како би могао против ње да се покрене прекршајни поступак. Навела је да је законска обавеза комуналног инспектора да

утврди ко је власник возила и да се због тога мора узети на увид саобраћајна дозвола, да даље комунални инспектор уписује податке о возилу који се налазе на саобраћајној дозволи и да је дужан да обавести страну о прекршају, о висини казне и да може одмах да плати половину износа ако уплати казну у року од 8 дана од учињеног прекршаја односно од издавања прекршајног налога, да комунални инспектор не може да прими кеш него само уплатницу. Навела је да се странка одмах пита да ли хоће да узме прекршајни налог или хоће да му се прекршајни налог изда касније, да постоје странке које неће одмах да узму прекршајни налог јер некад странке оспоравају да су учиниле прекршај. Навела је да комунални инспектор који је био на терену и који је констатовао прекршај мора да у деловодну књигу коју зову „купусара“ упише број таблица возила, датум када је прекршај начињен. Тужиља је даље у обавештењу навела да је њен посао био да прати предмете од тренутка када „уђу“ у фирму и прођу „Е“ систем (диспечерски систем), да ли је издат прекршајни налог, ако је издат да ли је на време плаћена одговарајућа сума новца. Ако је у року од 8 дана од издавања прекршајног налога уплаћена одговарајућа сума, да се предмет завршава службеном белешком и одлаже у архиву, а уколико није преузет прекршајни налог уопште (ни у паркинг сервису ни у просторијама Комуналне инспекције), врши се утврђивање идентитета власника возила на тај начин што се обраћају МУП-у од којих добијају податке о власнику возила по регистрацији возила. Тада се утврђује да ли се возило води на физичко лице или предузетника, а затим се власници позивају „белим“ позивом путем поште да се јаве у просторије Градске управе за инспекцијске послове како би преузели прекршајни налог. Уколико се странка не одазове на први заказан термин, шаље се други „бели“ позив. Наведено је да је Мирко Гајић-шеф Одсека за заштиту зеленила и јавних зелених површина заузео став да се прекршајни налози шаљу на кућне адресе и када их странка прими, у великој већини странка поступи по њима и плати у року. Уколико се ипак прекршајни налози не уруче странци из разних разлога тада се понавља слање и по два-три пута. Следећи поступак је да се прекршајни налог шаље Прекршајном суду. Након што Прекршајни суд одлучи пресудом, она се доставља Градској управи за инспекцијске послове и са тим актом се предмет архивира. Тужиља је навела да је њен посао био да уписује у „Купусару“ број прекршајног налога, име и презиме странке, дан када је уплаћен прекршајни налог и како се завршио предмет. Тужиља је навела да је она водила своје интерне свеске које су јој без њеног знања и воље одузете, у којима је забележен сваки незаконит акт руководства (евидентирано је тачно који су предмети и по чијем налогу обустављани). Тужиља је даље навела да су се налози који су издавани у њиховим просторијама и који су ту преузимани обично наплаћивали у року, да је исти био принцип са њима ако се плати у року, да је предмет затваран белешком, а ако се не плати у року од 8 дана од дана преузимања налога, да се исти шаље прекршајном суду. Навела је да су казне за непрописно паркирање на зеленим површинама раније биле 5.000 динара за све прекршиоце (све до 24.04.2014. године када су уведени прекршајни налози и тада није могло да се уплати пола казне), да су после 24.04.2014. године када су уведени прекршајни налози, казне за физичка лица 8.000,00 динара или 4.000 динара ако плате одмах износ казне, дакле у року од 8 дана од дана уручења прекршајног налога, да казна за предузетника износи 30.000 динара, односно 15.000 динара ако плати у року од 8

дана од уручења прекршајног налога. Навела је да се за правна лица издају два прекршајна налога и то за правно лице 50.000 динара и за одговорно лице у правном лицу 10.000 динара, који износи се умањују за једну половину уколико се у року од 8 дана од уручења прекршајног налога уплати казна, тако да је у том случају казна за правно лице 25.000 динара а за одговорно лице 5.000 динара. Даље је навела да постоји неколико врста злоупотребе: да је први вид злоупотребе поступак начелника Балабан Владимира којим је он противзаконито обуставио вођење поступака. Навела је да је већина предмета била без прекршајног налога што значи да је предмет стопиран још пре издавања истог, да чим је странка остала без аута (однео паук), да се одмах позива начелник Балабан, заменик Шијак или начелник комуналне полиције Лакетић, да потом Гајић долази до тужиље и Весне Тадић како би узео предмет, који у тој фази има само кошуљицу, записник, решење, закључак и фотографије-оно што је инспектор донео са терена. Навела је да одмах чим се уђе у канцеларију број 4 са десне стране иза врата постоји један орман у који се смештају ти нови предмети. Навела је да Мирко Гајић тада долази у канцеларију број 4 по нечијем налогу (Шијак, Балабан или Лакетић), по таблицама странке проналази предмет и само га однесе из канцеларје а да никоме ништа не говори, да после дан, два поново долази Гајић и само са предметом доноси службену белешку која је спајалицом закачена за предмет, на којој службеној белешци стоји број предмета, регистрација возила и датум белешке и да се обуставља даље вођење управног и прекршајног поступка за одређено возило, да је у доњем левом углу писало да је белешку сачинила Беретка Марија а у десном доњем углу да је стајало име и презиме Балабан Владимир ВД начелника и да су те белешке уредно потписане од стране тужиље и Балабан Владимира, а у деловодну књигу „купусару“ је уписано да је таква белешка сачињена и да се њоме предмет архивира. Навела је да је било ситуација да је прекршајни налог исписан и уредно достављен странци, да тада та битна странка зове чувену тројку Балабана, Шијака или Лакетића, изнесе свој проблем а нека им чак врати налог а предмет се даље обуставља службеном белешком. Навела је да су се предмети за које су издати прекршајни налози налазили на радијатору код Весне Тадић, да је Весна чекала да стигне уплата (извод) како би могла да предмете архивира, да је тада поступак Гајић Мирка био исти да је само разлика што је предмете узимао са другог места, да би поново те предмете доносио код тужиље да су ти предмети били спајалицом спојени са службеном белешком Балабан Владимира да се поступак обустави. Тужиља је навела да се свега нагледала, у смислу да је убога сиротиња, инвалиди и роми плаћала казне, док је елита у циповима, политичари, привредници и други тражили услугу и нису плаћали ни динара. Тужиља је навела да је први озбиљан проблем са Балабаном и Шијаком имала када је једног дана изашла напоље да попуши цигару када јој је пришла колегиница Славица Папић која је запослена као комунални инспектор, која јој се пожалила речима „Имала сам данас једну будалу од странке, замисли ушла ми је у канцеларију и мени наложила да ја испишем налог правном лицу као физичком“. Тужиља је навела да је питала о чему се ради и да је добила објашњење да је ту бахату странку послао Лакетић, да је Папићева тражила саобраћајну дозволу од те странке на увид а да је та странка одговорила „шта ја имам теби да дајем саобраћајну дозволу, ко си ти“. Навела је да је у питању предмет 8/2015, да та странка има црни мерцедесов цип који се води на имену

фирме. Даље је навела да је Лакетић дошао код Папићеве да ургира за ту неку његову пријатељицу, да колико је њој познато Папићева није издала налог и да је упутила странку на Гајића, да Славица никада није издала налог без саобраћајне дозволе. Навела је да су после пар дана код њих у канцеларију број 4 дошли Лакетић и Гајић и тражили од тужиље да по истом предмету (који је Папићева претходно одбила) да испише правном лицу прекршајни налог али као физичком, у ком тренутку је у канцеларији била и комунална инспекторка Оливера Тодоровић. Навела је да је кратко одговорила да то неће да уради јер је знала од Папићеве све о том предмету. Даље је наведено да је Оливера, не знајући о чему се ради, рекла Гајићу да ће она исписати налог, да јој је Гајић тада дао предмет у руке и кроз осмех прокоментарисао да ће им можда та странка некад требати. Када су њих двојица изашли из канцеларије, тужиља је Оливери предочила да је то што она треба да уради у ствари кривично дело, јер је у питању фирма а не физичко лице, након чега је Оливера одмах Гајићу вратила предмет, а да се Гајић после 20 дана појавио са службеном белешком Балабана да се предмет обуставља. Тужиља је навела да је тада отишла код Балабана и Шијака и рекла им да је то што су урадили кривично дело. Навела је да је Балабан био упозорен и од стране Ковач Милорада да је то што чини кривично дело и да мора да се потруди да то не изађе из зграде. Навела је да је Ковач био на месту заменика начелника а да је сада постављен на месту координатора између инспекције и комуналне полиције. Навела је да га је Балабан једном питао за мишљење а да му је Ковач управо одговорио да је то кривично дело. Навела је да је директиве комуналним инспекторима за исписивање налога правним лицима као физичким у већини случајева давао Гајић, да је Гајић добијао директиве вероватно од Балабана, Шијака, Росића или Лакетића, да су налоге најчешће добијали Врањешеве Душан и Каћански Радован – надзорници који су се налазили у Паркинг сервису и да су они одмах исписивали податке физичких лица иако је возило регистровано на фирму. Тужиља је навела и да је Весна Тадић слала СМС поруке док је била са Демократском странком у шетњи Београдом за Зорана Ђинђића (12. март), како би њима као опозицији скренула пажњу шта се дешава у инспекцији, да је писало у СМС поруци: „Весна реци им да је начелник зауставио предмете“, да је Весна била добро упозната са противзаконитим поступцима Гајића, Балабана, Шијака и Лакетића, а да Демократску странку то није занимало. Навела је да након тога нико од руководиоца неће да јој се обрати на ходнику, да јој је Гајић рекао да нема више шта да тражи код начелника, да више не сме да иде код Шијака и Балабана у канцеларију. Навела је да је оправдано посумњала да ју је неко ставио на црну листу само зато што је била против њихових криминалних активности и што је једина смела то јавно да каже и да се отворено супротстави. Навела је да јој Гајић више није дао да исписује налоге и да се она осетила усамљена у борби са неправдом. Навела је да је била презатрпана послом, да је да би себе заштитила од мобинга и да би себе оправдала пред органима гоњења, предмете које је обуставио Балабан копирала, негде само службене белешке, негде целе предмете са кошуљицом и прилозима. Навела је да је запала у тешку депресију због свега што јој се дешавало, да је осетила да се неке колеге, вероватно из страха дистанцирају од ње, а да су јој неке колеге говориле „Маро, не таласаж“. Тужиља је навела да је почетком априла 2015. године била на слободним данима и да се није налазила на

послу, да ју је дана 12.04.2015. године назвала Весна Тадић на телефон и рекла јој да више не ради у канцеларији број 4 (где иначе има посла преко главе) и да је на њено место постављена Сања Плавшић. Даље је навела да је наредног дана, 13.04.2015. године дошла на посао, да је прво погледала где су њене плаве интерне доставне књиге, пошто их није пронашла, да је питала Тадић Весну која јој је одговорила да је Гајић Мирко купио њене интерне доставне књиге и однео их Балабан Владимиру. Тада је од Гајића тражила да оде код Балбана и тражи њене интерне плаве свеске, што Гајић није урадио. Навела је да је преко Балабанове секретарице добила налог за рад од 08.04.2015. године по којем је пребачена на друго радно место, да ју је Гајић Мирко позвао да купи све своје ствари из канцеларије број 4 и да врати кључ од канцеларије, да је исти тај дан Гајић позвао мајстора да промени браву а све како би тужиљи био онемогућен улазак у канцеларију број 4. Навела је да је сазнала од Весне да је Гајић поред њених интерних свесака однео све спорне предмете које је Балабан обуставио. Навела је да је пребачена у канцеларију број 26 у којој се налазе три инспектора, да није имала где да седне јер се у тој канцеларији налазе само три стола. Навела је и да је једном приликом на послу, пошто има приступ диспечерском систему видела да је диспечерски систем преправљен, да је док је радила у канцеларији број 4 уредно водила тај диспечерски систем и у сваки споран предмет који је Балабан обуставио белешком, у диспечерски систем унела попис акта по предмету да је Балабанова белешка део тог предмета. Навела је да је дошла до податка да је тај диспечерски систем мењан у погледу пописа акта по предмету и да су са намером изостављене Балабанове белешке. Навела је да је спорне службене белешке којима су обустављени поступци од стране начелника, Гајић Мирко лично куцао на свом рачунару, да је она те белешке попуњавала у погледу броја предмета и регистрације возила, а да су она и Балабан даље потписивали те белешке.

Дана 08.04.2015. године од стране Градске управе за инспекцијске послове издат је Налог за рад, којим се налаже Марији Беретки, распоређеној на пословима надзорник у области комуналне инспекције – Одсеку комуналне хигијене-Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, да почев од 09.04.2015. године поред горе наведених послова врши и испомоћ комуналним инспекторима у Одсеку трговине ван продајног објекта, као и да обавља друге послове по налогу шефа Одсека, главног комуналног инспектора и начелника Градске управе, с обзиром да постоји повећан обим посла и потреба обављања наведених послова.

Дана 09.06.2015. године од стране Градске управе за опште послове и Градске управе за инспекцијске послове сачињен је Споразум о упућивању запосленог број XV-112-01/2015-353 у ком Споразуму, у тачки 1 је наведено да су потписници овог споразума сагласни да се Беретка Марија, стално запослена у Градској управи за инспекцијске послове Града Новог Сада, привремено упути на рад у Градску управу за опште послове Града Новог Сада, због повећаног обима посла у овој управи. У тачки 2 је наведено да се запослена из тачке 1 овог споразума упућује на рад у Градску управу за опште послове од 10.јуна 2015. године, па док траје потреба за њеним радним ангажовањем, а најдуже годину дана, односно до 09.јуна 2016. године. Наведено је да ће за време рада у Градској управи

за опште послове Града Новог Сада, Беретка Марија обављати послове извршиоца за послове месне заједнице у граду. У тачки 3 је наведено да ће за време рада у Градској управи за опште послове Града Новог Сада запослена из тачке 1 овог споразума остваривати права, обавезе и одговорности из радног односа у Градској управи за инспекцијске послове Града Новог Сада где је стално распоређена на неодређено време. Наведени споразум потписали су ВД заменика начелника Милован Амицић и ВД начелника Владимир Балабан.

Дана 09.06.2015. године од стране Градске управе за инспекцијске послове донето је решење пословни број XIV-112-01/2015-353-1 којим се Бетерка Марија, запослена у Градској управи за инспекцијске послове Града Новог Сада, на радном месту надзорник у Области комуналне инспекције – Одсек комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, привремено упућује на рад у Градску управу за опште послове, због повећаног обима посла у овој управи. У истом решењу наведено је да се запослена из таке 1 овог решења привремено упућује на рад од 10. јуна 2015. године, па док трају разлози за привремено упућивање, а најдуже до годину дана, односно до 09. јуна 2016. године. Наведено је да ће за време рада у Градској управи за опште послове запослена сва права из радног односа остваривати у Градској управи за инспекцијске послове, као и да истеклом времена на које је упућена, или престанком потребе за радом запослене пре истека рока, запослена има право да се врати на рад у Градску управу за инспекцијске послове.

Против наведеног решења, тужиља Беретка Марија је изјавила приговор дана 15.06.2015. године. Одлучујући о приговору Беретка Марије, Градска управа за инспекцијске послове је дана 24.06.2015. године донела решење пословни број XIV-112-01/2015-353-2 којим је одбијен приговор Беретка Марије.

Тужиља Беретка Марија је преко дипломираног правника Пандуров Зорана дана 09.06.2015. године поднела Захтев за заштиту, у коме је навела да је начин сазнања информације која је предмет пријаве лично опажање у оквиру својих редовних послова и радних задатака, да је до повреде из пријаве дошло у Градској Управи за инспекцијске послове-Група за контролу и заштиту јавних зелених површина. Тужиља је навела да је до повреде из пријаве дошло на следећи начин: Противзаконито обустављање прекршајног решења од стране Начелника Управе за инспекцијске послове Балабан Владимира (в.д. статус), злоупотреба службеног положаја-прекорачење службених овлашћења, фалсификовање службених исправа и уништавање службене документације у циљу прикривања поменутих кривичних дела. У кратком опису случаја тужиља је навела: „У више од 50 предмета писмено обуставио вођење прекршајног гоњења, а без правног основа и тиме прибавио имовинску корист „повлашћеним прекршиоцима“ и тиме у комбинацији са другим модусима извршења причинио вишемилionску штету Буџету Града Новог Сада. Један од модуса извршења кривичног дела је и фалсификовање службених исправа на тај начин што су уношени нетачни подаци о власништву моторних возила којима су вршени прекршаји оштећења јавних зелених површина, па су уместо стварних извршилаца прекршаја-правних лица и одговорних лица у правним

лицима (директора) пријављивана физичка лица а све у циљу плаћања новчаних казни у вишеструко мањим износима него што то захтевају казнене одредбе локалног прописа који се примењује. Још један модус који је коришћен је и „држање у фиоци“ прекршајних предмета који су спремни за процесуирање пред Судом за прекршаје у Новом Саду, обзиром да је Законом о прекршајима прописана застара покретања прекршајног поступка након једне године од учињеног прекршаја. Балабан Владимир је чинио све да привилеговане случајеве преда суду пред сам истек рока застаре (а то тек након што су откривене његове малверзације) или да их уопште не пошаље или пак пошаље када је застара за гоњење већ наступила.“ Тужилца је у захтеву навела да је покушала пријаву случаја унутар органа по интерној процедури, да је крајем јануара месеца 2015. године, лично упознала Начелника Балабан Владимира да писменим обустављањем управних и прекршајних поступака чини кривична дела, да је при томе у Балабановој канцеларији био присутан и његов заменик Шијак Дејан, да је још једном Балабана упозорила на ту чињеницу у присуству његовог помоћника Ковач Милорада дипл. правника, када је у њеном присуству Ковач упозорио Балабана да заиста врши кривично дело. Навела је и да по наведеном вршењу унутрашњег узбуњивања не само да се није поступало до сада, него је кренуо жестоки мобинг према њој, а од стране њеног старешине Балабан Владимира. Тужилца је навела и да је случај покушала да пријави другим надлежним органима, да је дана 05.06.2015. године својевољно пријавила наведене злоупотребе МУП-у РС, ПУ Нови Сад, Одељењу криминалистичке полиције, Група за сузбијање привредног криминалитета у области економских односа са иностранством, банкарства и других финансијских организација о чему је и сачињена службена белешка коју је у прилогу овог захтева за заштиту и доставила, те је навела да је у току криминалистичка обрада. Навела је да за сада није покушала да пријави случај медијима, невладиним организацијама или неким другим субјектима, али да ће то вероватно учинити обзиром да мобинг према њој не престаје. Навела је да жели заштиту анонимности и заштиту од одмазде уколико се открије њен идентитет.

Напред наведено учињено је вероватним из писмене документације приложене уз тужбу тужилце и навода у тужби.

Предлог за одређивање привремене мере није основан.

Одредбама члана 15 став 1 Закона о заштити узбуњивача прописано је да поступак унутрашњег узбуњивања започиње достављањем информације послодавцу, док је одредбама члана 18 став 1 Закона о заштити узбуњивача прописано да поступак спољашњег узбуњивања започиње достављањем информације овлашћеном органу, а одредбама члана 2 став 1 тачка 6 Закона о заштити узбуњивача да је „овлашћени орган“ орган Републике Србије, територијалне аутономије или јединице локалне самоуправе или носилац јавних овлашћења надлежан да поступа по информацији којом се врши узбуњивање, у складу са законом.

Одредбама члана 32 став 1 Закона о заштити узбуњивача прописано је да у поступку заштите у вези са узбуњивањем или у поступку из члана 27 овог закона суд који води поступак може одредити привремену меру у складу са законом којим се уређује извршење и обезбеђење.

Одредбама члана 34 став 1 Закона о заштити узбуњивача прописано је да се предлогом за одређивање привремене мере може захтевати да суд одложи правно дејство акта, забрани вршење штетне радње, као и да наложи отклањање последице проузроковане штетном радњом.

Имајући у виду оно што је у досадашњем току поступка, из документације достављене уз тужбу, учињено вероватним, овај суд налази да предлог за одређивање привремене мере којим је тужила тражила да се наложи туженом Град Нови Сад, Градској управи за инспекцијске послове Града Новог Сада, Димитрија Туцовића 3, да омогући тужили обављање послова њеног радног места, Надзорника у области комуналне инспекције – Одсек Комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, до правноснажног окончања овог поступка, није основан. Ово напред имајућу у виду да из документације достављене уз тужбу не произилази да је узбуњивање у конкретном случају започето пре доношења решења Града Новог Сада, Градске управе за инспекцијске послове број XIV-112-01/2015-353-1 од 09.06.2015. године, којим се Бетерка Марија, запослена у Градској управи за инспекцијске послове Града Новог Сада, на радном месту надзорник у Области комуналне инспекције – Одсек комуналне хигијене, Група за контролу и заштиту јавних зелених површина, привремено упућује на рад у Градску управу за опште послове, због тога што поступак унутрашњег узбуњивања започиње достављањем информације послодавцу, што је у конкретном случају Град Нови Сад, а поступак спољашњег узбуњивања достављањем информације овлашћеном органу, што је орган Републике Србије, територијалне аутономије или јединице локалне самоуправе или носилац јавних овлашћења надлежан да поступа по информацији којом се врши узбуњивање, у складу са законом.

Према томе, како ради остваривања права на заштиту, штетна радња треба да је извршена у вези са узбуњивањем, што значи да се она може догодити тек након момента започињања узбуњивања, а тужила у досадашњем поступку није учинила вероватним да је штетна радња извршена након момента започињања узбуњивања, имајући у виду да саопштавање информације о кршењу прописа самом лицу које крши прописе, у смислу Закона о заштити узбуњивача не представља започињање узбуњивања, нити је у смислу наведеног закона Министарство унутрашњих послова „овлашћени орган“ надлежан да поступа по информацији којом се врши узбуњивање у складу са Законом о заштити узбуњивача, то је суд предлог тужиле за одређивање привремене мере одбио. Суд пружа заштиту у поступку прописаном Законом о заштити узбуњивача само када је штетна радња извршена након започињања узбуњивања односно достављањем информације послодавцу или овлашћеном органу. Како за сада није учињено вероватним да је поступак узбуњивања започео пре него што је штетна радња извршена, суд је одбио предлог за одређивање привремене мере.

На основу свега изнетог, одлучено је као у изреци.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења дозвољена је жалба
У року од 8 дана од дана достављања,
Апелационом суду у Новом Саду, а путем овог суда.

СУДИЈА:

Јадранка Мали

Зто:

Jadranka M.